

OULUN
HELLUNTAISEURAKUNTA

Kodiksi k a i k i l l e

90 v. juhlanumero - toukokuu 2022

SANAN LASTUJA PASTORIN PÖYDÄLTÄ

Kypsä vaellus

"Sillä te, joiden olisi jo aika olla opettajia, olette taas sen tarpeessa, että teille opetetaan Jumalan sanojen ensimmäisiä alkeita; te olette tulleet maitoa tarvitseviksi, ei vahvaa ruokaa. Sillä jokainen, joka vielä nauttii maitoa, on kokematon vanhurskauden sanassa, sillä hän on lapsi; mutta vahva ruoka on täysi-ikäisiä varten, niitä varten, joiden aistit tottumukselta ovat harjaantuneet erottamaan hyvän pahasta".
Heprealaiskirje 5:12-14, KR33/38

Muistan nuoruusvuosiltani sanonnan, jonka rakas isoisäni pilke silmäkulmassaan lupsakkaalla varsinaissuomalaisella murteellaan sanoi kasvattipojalleen: "Kyllä ikkähän on, kottis järkki vaa." Sanonnalla haluttiin humoristisesti ilmaista iän ja käyttäytymisen välistä epäsuhtaa. Tarkoitus ei ollut nuhdella. Isoisäni suulla ja hänen rakkaudellaan höystettynä se oli kaunis kehoitus arvioida oman käyttäytymiseni kypsyyttä. Vaikka ikää ei ollutkaan tuohon mennessä kertynyt kuin runsaat 15 vuotta, odotettiin käyttäytymiseni kuitenkin olevan tietyllä tasolla. Vuosien karttuessa olen toistuvasti tuhahtanut itselleni tuon saman lausahduksen. Joskus myös omille lapsilleni.

Uskon, että Jumalaa suuresti kiinnostaa meidän hengellinen kypsyytemme ja siitä arjen käytäntöön heijastuva käyttäytymisemme. Ihmisinä joskus saatamme ajatella, että vuodet tuovat mukanaan kypsyyden. Tämä ajatus murenee melko helposti, kun vilpittömästi tarkastelemme itseämme. Jeesuksen omina, Jumalaan uskovina me olemme jatkuvassa kasvussa. Tällä puolella taivasta tuskin kukaan meistä saavuttaa täydellistä moitteettomuutta, mutta meillä jokaisella on velvollisuus pyrkiä kypsyyteen. Jotkut ihmiset ajattelevat, että ne, jotka tietävät paljon Raamatusta, ovat hengellisesti kypsiä. Heprealaiskirjeen kirjoittaja lisää kasvuyhtälöön harjoituksen elementin. Hänen käyttämänsä ajatus jakeessa 14 pitää sisällään jonkun tavan harjoittamista. Kristillinen kasvu kohti kypsyyttä vaatii jumalisten tapojen ylläpitoa, tapoja, joita harjoitetaan päivittäin. Pelkkä teoreettinen tietämys ei riitä.

Yksi tärkeimpiä harjoitettavia tapoja (käytäntö) on henkilökohtainen hartausaika. Hengellinen kypsyyden ei perustu vanhenemiseen, vaan hänen läsnäolonsa voimavaikutukseen meissä. Koska Jumala on kaiken hengellisen kehityksen lähde, emme voi laiminlyödä Häntä ja odottaa kypsyyttä. Muutos alkaa ajasta Hänen Sanansa äärellä ja rukouksessa. Kuuliaisuus on edistymisen välttämätön elementti. Kun halumme totella Herraa on vahvempi kuin synnin vetoa, tiedämme edistyvämmekö hengellisessä elämässämme.

Kukaan ei tule aikuiseksi vahingossa.

Ihmisen fyysisen kehityksen tavoitteena on tulla iän myötä itsenäisemmäksi ja oma-varaisemmaksi. Mutta hengellisesti asia on päinvastoin. Ne, jotka ovat kypsiä Kristuksessa, tunnustavat oman riittämättömyytensä ja luottavat heissä olevaan Pyhään Henkeen. Hänen tehtävänsä on muuttaa luonnettamme ja antaa meille voimaa saavuttaa kaikki, mitä Herra on meitä varten varannut.

Seurakuntana olemme saavuttaneet arvokkaan 90 vuoden iän. Sukupolvet ovat kulkeneet seurakuntamme kautta. Suuri määrä Jumalan pyhiä on saavuttanut täyden kypsyyden ja kilvoituksen päättäen päässeet perille taivaaseen. Me, sinä ja minä, muodostamme tämän päivän seurakunnan. Sen kypsyyden muodostuu meidän kypsyydestämme. Se ei muodostu saavutetuista vuosista. Jumalan silmissä kypsyyden ei ole sama asia kuin iällinen vanheneminen. Jumalan seurakunnan kypsyyden ja sitä seuraava vaellus riippuu Pyhän Hengen läsnäolosta sen keskellä. Hän löytää sijan seurakunnan keskellä vain meidän kauttamme. Kukaan, edes seurakunta, ei tule aikuiseksi vahingossa. Hengellinen kasvu vaatii ahkeraa Jumalan tavoittelua.

Kauko Uusila
Johtava pastori

Uskon pääkohdat

4. Ihminen, synti ja vanhurskaus

Jumala loi ihmisen omaksi kuvakseen ja yhteyteensä, mutta syntiinlankeemuksessa ihminen joutui eroon Jumalasta. Uskomalla Jeesukseen ihminen saa lahjaksi vanhurskauden ja uudestisyntyy Jumalan lapseksi. Ihminen luotiin Jumalan kuvaksi. Hänestä tuli ajatteleva, tahtova ja tunteva persoona, joka oli osoitus Jumalan hyvästä luomistyöstä.

Luomisen perusteella jokainen ihminen on ainutlaatuinen ja arvokas sekä sellaisena Jumalan rakkauden kohde. Ihminen on ikuisuusolento, joka on tarkoitettu elämään Jumalan yhteydessä. Ensimmäinen ihmispari oli tottelematon Jumalan tahdolle ja lankesi syntiin. Tämän seurauksena yhteys Jumalaan, omaan itseen, lähimmäisiin ja luomakuntaan rikkoutui. Joutuessaan eroon Jumalasta ihmisestä tuli syyllinen, sairastuvainen ja kuolevainen olento.

Kaikki Aadamin jälkeläiset ovat jo syntymässään perineet turmeltuneisuuden, jonka takia ihminen ei pysty pelastamaan itseään oikeilla moraalilla valinnoillaan tai tahtonsa voimalla. Tämä tila johtaa kaikki ihmiset epäuskoiseen ja kapinoivaan asenteeseen Jumalaa kohtaan. Aadamin lankeemus veti Jumalan tuomion sekä hänen itsensä että hänestä polveutuneen ihmiskunnan ylle. Ihminen on hengellisesti kuollut, eikä hänen tahtonsa ole vapaa. Kristus sovitti ristillä koko maailman synnin.

Kristuksen sovitus astuu yksilön kohdalla voimaan, kun hän uskoo sovituksen sanan ja ottaa vastaan Jumalan armon. Pieni lapsi on kuitenkin Kristuksen sovitus työn tähden vapaa kadottavasta tuomiosta. Lapsen varttuessa ja tullessa vastuulliseksi, synnistä tulee hänen elämäänsä henkilökohtaista todellisuutta. Turmeltuneisuus johtaa hänet väärin asenteisiin, valintoihin ja tekoihin aiheuttaen syyllisyyttä. Siksi on tärkeää ohjata lapsi jo varhain Jumalan armon ja anteeksi-antavan rakkauden tuntemiseen. Pienten lasten kanssa samassa asemassa ovat esimerkiksi vaikeasti kehitysvammaiset, joilta puuttuvat tiedolliset edellytykset ymmärtää ja vastaanottaa evankeliumin sanoma.

Vanhurskauttamisessa Jeesuksen Kristuksen pelastustyö lahjoitetaan ihmisen hyväksi. Vanhurskauttamisessa ei ole kasvun asteita, vaan se on luonteeltaan kertakaikkinen ja tekee ihmisen Jumalan edessä täydellisesti hyväksytyksi. Vanhurskauttaminen tapahtuu armosta uskon kautta Jeesukseen ja merkitsee aseman muutosta Jumalan edessä. Usko syntyy evankeliumin sanoman vastaanottamisesta, minkä Pyhä Henki vaikuttaa. Ihmisen sisimmässä tapahtuu uudestisyntyminen ja hänestä tulee Jumalan lapsi. Hän saa synnit anteeksi Kristuksen työn tähden ja pääsee osalliseksi jumalallisesta elämästä, joka alkaa vaikuttaa hänessä Hengen hedelmää.

Aluetoimipisteet

Kempele:

Yhteiskristillinen Sana ja Rukous - Kempeleen kirkko
Su 1.5. klo 17 Kasapanos

Kiiminki:

Sirkka Konttinen
050 590 7078

Liminka:

Osoite: Jukantie 4 A
Ke 4.5. klo 18.30 Kauko Uusila.

Ylikiiminki:

Taisto ja Outi Vähäaho
p. 050 5520461

Pudasjärvi:

Jouni Vikström
p. 040 5366750

Rantsila:

Pekka Törmä p. 050 0909365,
Hannu Partala p. 040 7161042

Oulun helluntaiseurakunta 90 vuotta

Oulun Helluntaiseurakunnan perustamisesta tuli heinäkuussa 2021 kuluneeksi 90 vuotta. Koronaepidemian takia ei 90-vuotiaasta kuitenkaan päästy juhlimaan ajallaan. Nyt tilanne on sen verran helpompi, että olemme päättäneet toteuttaa juhlan toukokuussa 2022. Positiivista tässä myöhästymisessä on se, että nyt juhlan tuntua lisää saneerauksessa uuden ilmeen saanut kirkkosali.

Historiatiedot kertovat, että Oulun Helluntaiseurakunta perustettiin 11.-14. heinäkuuta 1931 pidettyjen kesäjuhlien yhteydessä ja perustamista juhlittiin 12.7.1931. Järjestäytymiskokouksessa liittyi seurakuntaan yli 20 uskovaa. Vuosikymmenten saatossa on jäsenmäärä vaihteluvasti lisääntynyt, ja erityisen voimakas kasvun kausi oli 1980-luvulla, jolloin seurakuntaan liittyi kasteen kautta 686 uutta jäsentä. Viimeiset vuosikymmenet ovat olleet hiljaisemman kasvun aikaa, ja tällä hetkellä seurakunnan jäsenmäärä on 1240. Oulun entisten rukouspiirien (Muhos, Haukipudas ja li) järjestäytymiset omiksi seurakunnikseen ovat osaltaan vaikuttaneet emoseurakunnan jäsenmäärän kehitykseen. Suuri joukko seurakuntalaisia on vuosikymmenten kuluessa myös päässyt perille Herran luo.

Seurakuntahistorian alkuajan tapahtumista on kerrottu tarkemmin kirjassa "Nimi yli kaikkien on Jeesus", joka kirjoitettiin vuonna 1991, kun seurakunta saavutti 60 vuoden iän. Vuoden 2001 70-vuotisjuhlan yhteydessä kirjoitti Tuomas Magga tiiviin nelisivuisen kuvauksen "Oulun Helluntaiseurakunnan 70-vuotiselta taipaleelta" 60-vuotiskirjan tietoja täydentämään. Sen jälkeen kulu-neista kahdesta vuosikymmenestä ei historiikkiluonteisesti ole tietoja koottu ja kirjoitettu. Tuohon aikajaksoon osuu kuitenkin monia merkittäviäkin tapahtumia, joista koetan sovittaa tähän kirjoitukseeni muutamia. Samalla toivon, että kun seurakuntamme vajaan kymmenen vuoden kuluttua lähestyy sadan vuoden ikää, tähän asiaan paneuduttaisiin enemmän.

Kahden viimeisen vuosikymmenen aikana on toteutettu kaksi isoa rakennushanketta. Vuoden 2012 aikana tehtiin seurakunnan omistamalle vuokratalolle kattava peruskorjaus ja linjasaneeraus. Työ kesti yhdeksän kuukautta ja uudistettuja asuntoja päästiin jälleen vuokraamaan vuoden 2013 alussa.

Toinen mittava rakennustyö oli tämän vuoden alussa valmistunut kirkkorakennuksen saneeraus. Sen myötä saivat salitilamme uuden yleisilmeen, uudet sähköjärjestelmät, uuden ääni- ja esitystekniikan, paremman akustiikan ja ilmastoinnin, uudet tulkkaustilat sekä uusitut penkit. Samassa yhteydessä uusittiin myös seurakuntarakennuksen ulkokehän lukitusjärjestelmä ja sisääntulon ovet esteettömyys huomioiden.

Merkittävä tapahtuma kahden viimeisen vuosikymmenen aikana oli myös seurakunnan rekisteröitymismuodon vaihtaminen yhdistyslain säätelemästä yhdistyksestä uskonnonvapauslain alla toimivaan uskonnollisen yhdyskunnan seurakuntaan. Uskonnollisen yhdyskunnan seurakunta perustettiin vuonna 2003, ja sopivaksi katsotun siirtymäajan jälkeen siirrettiin seurakunnan toiminta ja omaisuus yhdyskuntaseurakunnalle vuoden 2011 alussa.

Oulun Helluntaiseurakunta kuuluu jäsen seurakuntana Suomen Helluntaikirkko -nimiseen uskonnolliseen yhdyskuntaan. Toimintoja aiemmin hallinnoinut yhdistys Oulun Helluntailähetys ry pidettiin siirron jälkeen edelleen rekisterissä mahdollista myöhempää tarvetta varten. Yhdistys saikin uuden merkittävän roolin vuoden 2015 aikana, kun Lähetyskirpputorin ja vuonna 2013 aloitetun Toppila-Centerin toiminnat siirrettiin sen hoitoon. Kyseiset toiminnat sopivat luonteeltaan paremmin yleishyödyllisen yhdistyksen hoidettavaksi. Yhdistyksen laaja-alainen toiminta on osa seurakunnan diakoniatyötä ja pitää sisällään mm. vapaaehtoistoimintaa, kuntouttavaa ja palkkatuetta työtoimintaa, ruoka-apua (yhteistyössä SPR:n kanssa), kerhotoimintaa, kirpputoritoimintaa, koulutusta ja hengellisiä tilaisuuksia.

Seurakuntamme lähetystyötä sivunnut merkittävä tapahtuma oli Ulos mukavuusvyöhykkeeltä -teemalla järjestetty lähetyskonferenssi keväällä 2001. Se oli ensimmäinen Pohjois-Suomessa järjestetty lähetyskonferenssi ja kokosi Ouluun neljän päivän aikana n. 800 lähetystyöntekijää ja ystävää. Konferenssikutsussa totesimme: "Aina kun ihminen saa evankeliumin sanoman murtamana vastaanottaa anteeksiannon Jeesuksen nimessä, tapahtuu ihme. Tämän ihmeen kokemisen mahdollisuus tulee tarjota kaikille kansoille." Kannustakoon tämä sama motiivi kaikkea seurakuntamme tekemistä myös tulevana vuosina.

Vuosien 2001 ja 2021 välisenä aikana ovat seurakuntaa johtavan pastorin roolissa palvelleet Jukka Klapuri, Markku Tossavainen, Hannu Orava, Pasi Markkanen ja Kauko Uusila. Heidän lisäksi on seurakunnan työmuotoihin kotimaassa ja lähetyskentillä, palkattuina tai vapaaehtoisina, osallistunut suuri joukko muita seurakuntalaisia. Tämä lyhyt kirjoitus ei anna tilaa heidän nimiensä luettelemiseen. Voimme kuitenkin luottaa siihen, että kaikki nimet hyvine tekoineen ovat Jumalan rekisterissä ja tulevat aikanaan huomioiduksi.

Ihmisen perspektiivissä 90 vuotta tuntuu pitkältä ajalta. Jumalan maailmassa se lienee vain silmänräpäys, jos sitä käänsi. Se ei kuitenkaan millään tapaa vähennä sen työn arvoa, jonka seurakuntamme on oman historiansa aikana tehnyt. Voimme täydellä syyllä ja kiitollisin mielin omistaa itsellemme Paavalin Filippiin seurakunnalle osoittamat kiitoksen sanat: "Minä kiitan Jumalaani niin usein kuin muistan teitä. Kaikissa rukouksissani rukoilen aina iloiten teidän kaikkien puolesta. Kiitan siitä, että olette osallistuneet evankeliumin työhön ensi päivästä tähän asti, ja luotan täysin siihen, että hän, joka on alkanut teissä hyvän työn, vie sen päätökseen Kristuksen Jeesuksen päivään mennessä." (Fil 1: 3-6)

Yrjö Kemppainen
Vanhimmiston puheenjohtaja

Lähetystyö

Lähetystyötä 75 vuotta

Lähetystyön lähtölaukaus 1947 Oulun helluntaiseurakunnan lähetyslaukauksena voidaan pitää Aune Hynyn ja Anna Hämeenahon siunaamista kieliopintomatkalle Englantiin vuonna 1947. Aune päätyi Intiaan ja Anna Etiopiaan. Heidän elämää ohjasi Jeesuksen antama lähetyskäsky: "Menkää kaikkeen maailmaan ja saarnatkaa evankeliumia kaikille luoduille." (Mark. 16:15) Heidän jälkeensä on seurakunta lähettänyt monia lähetettä eri puolille maailmaa. Tehtävät ovat olleet monipuolisia: mm. lastenkotityöhön, raamattukoulutyöhön, lähetyslaivalle, radiolähetystyöhön, seurakuntien istuttamistyöhön, koulutustehtäviin, rakennushankkeisiin ja Fidan kehitysyhteistyöhankkeisiin sekä lähetyslasterien opettamiseen. Lähetystyön ydin on säilynyt samana läpi vuosikymmenten: viemme sanoman ylösnousseesta Jeesuksesta kaikkeen maailmaan ja kaikille kansoille. Seurakuntamme lähetystyö on ollut alusta asti holistista eli koko ihmisen huomioon ottavaa. Hengellinen auttaminen on kulkenut käsi kädessä aineellisen ja henkisen auttamisen kanssa. Seurakunnassamme ei ole kiisteltä "oikeasta" lähetystyöstä, vaan rakkauden kaksoiskäsky ja lähetyskäsky ovat antaneet meille rauhan ja ymmärryksen toimia joustavasti muuttuvassa ajassa. Esimerkiksi Aune Hynyn lastenkotityön ohessa perustettiin noin sata paikallista seurakuntaa. Osasta lastenkodin lapsista tuli pastoreita, opettajia ja lääkäreitä. Evankeliumi vaikutti koko yhteiskuntaan.

Aktioita ympäri Eurooppaa Lyhytaikaiset aktiot, joihin nuoret ja varttuneemmatkin ovat osallistuneet vuosien varrella, ovat antaneet intoa lähetystyöhön ja toimineet testipaikkoina haettaessa suuntaa elämälle. Aktiotoiminnan kulta-aikaa olivat 80-90 -luvut. Joka kesä järjestettiin useita aktioita ympäri Eurooppaa. Näiltä matkoilta monet saivat palon, joka johti pidempiaikaisiin lähetystehtäviin. Aktiotoiminta on jatkunut näihin päiviin asti, ja seurakuntamme haluaa olla rohkaisemassa uskovia osallistumaan niihin. Myös itäisen rajan yli on tehty lähetysmatkoja ennen ja jälkeen Neuvostoliiton hajoamisen. 90-luvulla toiminta oli erityisen aktiivista Vian Karjalassa.

Yhteistyön voimaa Seurakuntamme on tukenut Suomen helluntaiseurakuntien lähetys- ja kehitysyhteistyöjärjestön Fida Internationalin toimintaa jo vuosikymmenien ajan. Vastavuoroisesti Fida on auttanut Suomen seurakuntia yhteyden luomisessa lähetysmaiden seurakuntiin. Fida ja kotimaan seurakunnat ovat luoneet yhteisen strategian, jonka keskiössä on seurakuntien synnyttäminen. Laupeudentyö ja kehitysyhteistyö sekä humanitaarinen apu ovat osaltaan vahvistaneet sanomaamme rakastavasta Jumalasta. Fida on auttanut seurakuntamme lähettien lapsia kouluasioiden järjestämisessä lähetyskentillä. Joskus se on ollut opettajan lähettämistä Suomesta tai lukukausimaksujen suorittamista kansainvälisissä ja paikallisissa kouluissa. Sanan julistaminen, Pyhän Hengen lahjat, lapeus ja hyvän tekeminen ovat Jumalan valtakunnan ilmentämistä tässä ajassa.

Lähetyskenttien kansallisten seurakuntaliikkeiden yhteydessä Fida on ollut merkittävänä apuna lähetin henkilökohtaisen kutsumuksen ja paikallisen seurakuntaliikkeen tarpeen yhdistämisessä. Pyhän Hengen johdatus on ollut ilmeinen yhteistyön toteutumisessa. Lähettimme Ruut Vaara on hyvä esimerkki siitä, miten hengellinen kutsumus ja ammattitaito on voitu valjastaa lähetystyöhön. Ruut on toiminut useita vuosia Kambodzassa lähetysjärjestö Fidan projektien taloushallintotehtävissä. Työtehtävien ohessa hän on pitänyt lähetystyöhön innoittavia Kairos-kursseja paikallisille uskoville. Rukous ja yhdessä eläminen paikallisten uskovien kanssa ovat vahvistaneet paikallisia uskovia ja lähetettä.

Lähetystyön tulevaisuus Seurakunnan lähetystehtävä on kesken, ja Jumala on avannut uusia ovia ja mahdollisuuksia lähetystyön tekemiseen ja tukemiseen. Tänä päivänä voimme olla yhteydessä reaaliajassa ympäri maailmaa niin lähetien kuin täysin tuntemattomien ihmisten kanssa. Voimme tukea lähettejäme ja jakaa evankeliumia helpommin kuin koskaan. Vaikka maailmassa on paikkoja, jonne lähetysaarnajaat eivät pääse, eivät nuo paikat ole täysin suljettuja. GA-lähetit, globaalit ammattilaiset, voivat ammattinsa avulla mennä suljettuihin maihin. Opiskelijat voivat lähteä opiskelijavaihto-ohjelmien kautta ja saavuttaa monien eri kansallisuuksien edustajia. Raamatun opettajia tarvitaan yhä eri puolilla maailmaa. Fidan kautta voivat monien eri alojen ammattilaiset antaa tietonsa ja taitonsa Jumalan käyttöön. Lähetyspäättös ja -sopimus tehdään aina yhdessä lähettävän seurakunnan, Fidan ja lähetin kesken. Tämä tuo turvaa ja selvittää jokaisen vastuut tässä yhteisessä tehtävässä. Maailman mullistukset ja ihmisten liikkuminen niin työn perässä kuin turvapaikkaa hakien ovat tuoneet entisten lähetysmaiden ihmiset Suomeen. Täällä heillä voi olla mahdollisuus ensimmäistä kertaa elämässä kohdata kristittyjä ja kuulla evankeliumi. Jumalan suunnitelma on seurakunta, jossa on ihmisiä monista eri kansallisuuksista ja kulttuureista. Tämä monikulttuurinen seurakunta kutsuu niin suomalaisia kuin muukalaisia yhteyteensä. Tulevaisuudessa lähettimme nousevat tästä joukosta. Lähetystyön tulevaisuus on lapsissa. Meidän tulee opettaa lapsille lähetystyön merkityksestä ja elää todeksi opetusmeiniin, että lapsemme näkevät lähetystyön arvon. Pyhäkouluissa lapsemme saavat kuulla lähetystyöstä ja osallistua siihen rukoilemalla kansojen puolesta. Lähetystyö ei ole yksi työmuoto, vaan elävän seurakunnan olemukseen kuuluva erottamaton osa. Se on yksi seurakunnan elinvoimaisuuden mittareista. Lähetystyötä voi tukea ja siihen voi osallistua rukoilemalla, lahjoittamalla, toimimalla vapaaehtoistyössä kirpputoreilla, pitämällä yhteyttä lähetteihin, osallistumalla aktioihin ja olemalla vieraanvarainen muukalaisille sekä palvelemalla seurakuntaa. Fida International ja Suomen helluntaiseurakunnat jakavat yhteisen näyn: "Rakennamme maailmaa, jossa jokaisella on toivo ja tulevaisuus". Kiitos sinulle toimimisesta niin, että tämä näky saa toteutua!

Mikko Saukkonen, rehtori
Oulun kristillinen koulu

Afrikassa esirukouksien kannattelemana

Kesäkuu 1989. Tämä on merkittävä hetki elämässämme: Olemme polvistuneet Oulun Helluntaiseurakunnan vanhimmiston siunattaviksi poikamme Villen 10v. ja Valtterin 8v. kanssa. Vuodet Auta Lasta ry:n lastenkodin ja päiväkodin palveluksessa ovat ohi. Lähdemme Tansanian Tarimeen perustamaan esikoulua tansanialaisille lapsille. Mieli on haikea, sillä olemme jättämässä taaksemme kaiken tutun ja turvallisen. Tuleva työ ja elämä kuitenkin innostaa. Sami, joka harrastaa valokuvausta, on aina haaveillut Serengetin luonnonpuistosta. Myös siihen tutustuminen tulee nyt mahdolliseksi.

Syyskuu 2002. Seurakunnan vanhimmat saattavat meitä jälleen siunaten matkalle. Olemme opiskelleet ja tehneet seurakuntatyötä Kanadassa, jonne poikamme jäivät edelleen jatkamaan opintojaan. Edessämme on puskapappityö eli evankelistojen ja pappien kouluttaminen eri puolilla maaseutua.

Tansanian kylät ja mutkaiset tiet tulivat tutuiksi pitäessämme seminaareja paikallisten opettajien kanssa. Syntyi satoja seurakuntia ja rukouspiirejä. Paikalliset kirkot ottivat myös yhä enemmän taloudellista vastuuta seminaarien järjestämisestä. Uskollinen Felisiani jäi jatkamaan työtä muiden opettajien kanssa siirtyessämme Etiopiaan vuonna 2009 lanseeraamaan samanlaisen puskapappikoulutuksen.

Etiopian työkausi päättyi rajusti ja ilman ennakkovaroitusta, kun rakas puolisoni Sami menehtyi sydänkohtaukseen kotonamme Debre Zeitissä 27. huhtikuuta 2017 ollessani opettamassa Addis Abebassa Lähetyskoulussa. Tämä päivä muutti elämäni.

Elokuu 2020. Olen taas polvistuneena alttarille pastoreiden ja vanhimmiston rukoillessa siunausta uudelle työkaudelle. Nyt olen yksin. Lähden Tansaniaan vahvistamaan orastavaa Kairos-työtä. Minulla on uusi tehtävä, mutta sama kutsumus: palvella Jumalaa siellä, minne Hän johdattaa. Nyt saisin kouluttaa ja innostaa seurakuntien johtoa ymmärtämään syvemmin Jeesuksen antamaa Lähetyskäskyä ja vastuutamme sen toteuttamisessa.

Jeesuksen lähetyskäsky on edelleen voimassa. Nykyinen lähetystyö poikkeaa paljon siitä, mitä se oli yli 30 vuotta sitten lähtiessämme ensimmäiselle työkaudelle. Lähetettä ei niinkään tarvita evankelioimaan, vaan sen tehtävän hoitavat paikalliset.

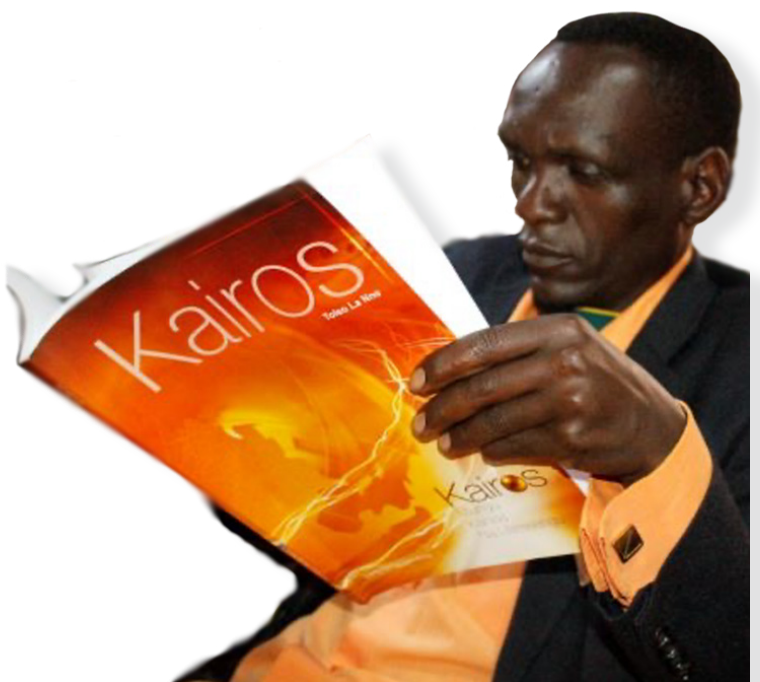
Tänä päivänä lähetystyötä tehdään kaikkialta kaikkialle. Afrikkalaiset tulevat evankelioimaan uskosta vieraantunutta Eurooppaa, ja eurooppalaiset työskentelevät teltantekijöinä alueilla, joille ei lähetystyöntekijän viisumilla pääse. Globalisaation ja maailmalla vallitsevien konfliktien takia kansat vaeltavat eri maanosiin etsimään turvapaikkaa ja uusia elinmahdollisuuksia. Maailmasta on tullut kylä, jossa kielet, kulttuurit ja rodut sekoittuvat. Lähetyskenttä on tullut kotiovelle myös Oulussa.

Nyt jos koskaan meillä on kaikki mahdollisuudet saattaa Jeesuksen antama lähetyskäsky loppuun niin, että kaikki ihmiset saavat kuulla Sanoman rakastavasta Jumalasta, ja Abrahamin kautta luvattu siunaus kaikille kansoille toteutuu. Johanneksen näyssä Jumalan valtaistuimen eteen kokoontunut lukemattoman suuri valkopukuinen joukko koostuu maailman kaikista kansoista, heimoista ja kielistä (Ilm. 7:9-10). Silloin Jumalan suunnitelma on loppuun saatettu. Tässä Jumalan suuressa missiossa meillä on etuoikeus olla mukana.

Juhlivalle kotiseurakunnalle siunausta toivottaen,

Yhteistyöstä kiitollisena,

Päivi Tuokkola
Lähetystyöntekijä
Tansania, Afrika

Oulu oli hyvä koulu

Siirtyminen Ouluun vuonna 1980 yllätti meidät. Meillä oli ajatuksia Keski-Euroopan suuntaan. Saimme aktioissa lähituntuman ihmisten hengellisiin haasteisiin ja sadonkorjajien vähälukuisuuteen Keski-Euroopassa. Kutsu kotimaan kohteeseen tuntui oudolta näiden ajatusten keskellä. Eikö tarve ole paljon suurempi muualla? Pastori Toivo Viitalan esittämä kutsu osoittautui kuitenkin Jumalan suunnitelmaksi. Nuo neljä vuotta Pohjolan ”pääkaupungissa” muokkasivat kutsumustani ratkaisevalla tavalla.

Suuri kaupunkiseurakunta tarjosi hedelmällisen kasvualustan monella tavalla. Se oli seurakuntakasvun oppijakso. Saimme kastaa parhaana vuotena toista sataa uskoon tullutta. Ei se ollut jonkun tietyn metodin tulosta. Se oli Jumalan antama lahja, Hänen vaikutustaan. Toki organisoimme pienryhmiä/soluja. Meillä oli pienimuotoista koulutusta seurakuntatyöhön. Rukousta oli aika paljon. Musiikki eri muodoissaan oli keskeisessä roolissa. Nuorisokuoro sai kosketuksen nousevaan polveen. Oli suuria evankelioimistapahtumia, joissa mm. Niilo Yli-Vainio ja Alpo Renko vaikuttivat. Mutta sielujen voittamisen avain oli ennen muuta yksittäisissä uskovissa. He saivat ystävänsä kiinnostumaan Jeesuksesta.

Lewi Pethrus sanoi aikoinaan herätyksen olevan ilmapiiri. Ouluun syntyi tällainen ilmapiiri. Oli yksittäisiä rukoustais-telijoita, kuten tuolloin jo ikääntynyt sisar Katri Paulamäki. Hän saattoi soittaa spontaanisti melkein milloin vain rukoil-lakseen palavasti puhelimesta jonkun ajankohtaisen asian puolesta. Puhelu loppui usein kuin seinään, kun asia oli esitetty Hänelle, jolla valta on. Katri oli näkövammaisen eikä aina pysynyt vuorokauden rytmeissäkään mukana. Niinpä hän joskus jollekulle ihmetteli, miksi Heimokset eivät vastaa kirjakaupassa. Syy selvisi pian. Oli yö.

Oulu oli aikoja sitten ymmärtänyt kokonaisvaltaisen ihmisten auttamisen merkityksen. Annikki Raatikainen oli perustanut lastenkodin, joka toimi Oulun kaupungin arvostamana kirkkorakennuksen tuntumassa. Annikilla tuo näky ei jäänyt vain Ouluun. Hän suuntasi Bangladeshiin, jossa tsunami oli tappanut satoja tuhansia jättäen jälkeensä valtavan määrän orpoja. Tämä puuhanainen käynnisti useita lastenkoteja siellä. Oli vaikuttavaa tutustua Annikkiin, joka saattoi saarnata yllään kasvot peittävä musliminaisen vaatetus. Ouluun oli siunaantunut toinenkin vahva lähetysvaikuttaja, Aune Hyny. Sain myöhemmin Fidan vuosina tutustua molempien naisten urauurtavaan työhön Bangladeshissa ja Intiassa. Oulun seurakunta oli vaikuttamassa myös Taiwaniin Balkin perheen kautta. Raimo Balkiin on säilynyt yhteys Facebookin kautta näihin päiviin asti.

Linkkinä lähetysthistoriaamme oli myös oululainen Anna Hämeenaho, joka kuului Etiopian helluntaipioneereihin. Suomalaiset lähetit olivat ensimmäisiä helluntailaisia tuossa maassa aloittaessaan työn siellä 1950-luvulla. Anna oli tuolloin kirkkijoukoissa. Nyt maassa on 14 miljoonaa helluntailais-karismaatikkoa.

Klaus ja Satu Korhonen perheineen olivat Itävallassa muuttaessamme Ouluun. Heihin olimme tutustuneet jo ennen Ouluun tuloa aktiotoiminnan myötä. Ystävyys ja yhteistyö syveni Oulun vuosien aikana. Saimme seurakuntana lähettää uuttakin väkeä maailmalle. Riitta Kakko (nyk. Kansanen) lähti palvelemaan lähetyslaiva Ebeneserillä Indonesiaan. Hän oli mukana traagisessa vaiheessa laivan upotessa Jaavan merellä. Pelastusveneessä onneksi henki säilyi. Työ jatkui sitten Taiwanissa ja Kiinassa.

Meidät yllätti mielenkiintoisesti työjaksomme alussa suuri aktiotyön konferenssi. Vähän ennen tapahtumaa kävi ilmi, etteivät osanottajat mahdu kirkkorakennukseemme. Jouduimme pienellä varoajalla siirtämään tapahtuman Pyrin-nön saliin. Tuo nuoren polven lähetyskokoon-tuminen käänsi uuden lehden koko helluntailiikkeen aktiotyössä.

Asuimme perheenä Possakassa kaupungin vuokratalossa. Sirkka, puolisoni, sai näyn pihapiirin lapsista. Hän aloitti kerhotoiminnan, joka kasvoi niin, että viikoittaisia kerhoja kokoontui lopulta kolme. Tuo lapsijoukko oli yhdet kasvot Oulun maailmaan. Lähipiirissä löytyi toisenlaisiakin kasvoja. Ne näkyivät joskus eteisemme lattialla, minne juopunut naapuruston asukki oli tuupertunut. Jostain oli sana levinnyt, että meiltä voisi löytyä apua sisäiseen tuskaan. Joku pihapiiristä tulikin uskoon.

Muutettuamme Oulusta pääkaupunkiseudulle meille jäi ikävä Ouluun. Alkuaikoina Sirkka liikkui pelkästään kuullessaan radiosta, mihin aikaan aurinko oli noussut Oulussa. Minulle se tuli alkuaikoina joskus istuessani uudessa kotiseurakunnassamme. Ei ollut aivan sitä samaa tunnetta kuin silloin, kun ympärillä oli ihmisiä, joiden puolesta oli rukoillut heidän tehtyään päätöksensä seurata Herraa ja joiden taivalta oli saanut seurata läheltä siitä eteenpäin, ja joita oli kuunnellut heidän kohdattuaan vastoinkäymisiä tai rohkaissut heidän kasvaessaan omassa kutsumuksessaan. He eivät onneksi jääneet minun varaani, joka poistu-uusiin tehtäviin, vaan Herran ja hänen asettamiensa vastuunkantajien hoitoon.

Arto Hämäläinen
Seurakuntapastori
Oulun helluntaiseurakunta 1980-1984
Toiminnanjohtaja emeritus/Fida International

Kodiksi kaikille

Viimeisten 30 vuoden aikana suomalaisessa yhteiskunnassa on tapahtunut yksi merkittävä muutos: monet ulkomaalaiset ovat löytäneet Suomesta uuden kodin moninaisista syistä johtuen. Jotkut saapuvat Suomeen, koska he ovat saaneet työpaikan suomalaisesta yrityksestä tai yliopistosta, toiset ovat rakastuneet ja muuttaneet Suomeen perustaakseen perheen. On myös niitä, jotka eivät ollenkaan suunnitelleet muuttoa Suomeen, mutta sodat, nälänhätä, kriisit ja liikkumisen helppous länsimaiden sisällä ovat johtaneet siihen, että monet ovat löytäneet turvapaikan Suomessa. Oulun kaupunki ei ole poikkeus. Olemme nähneet ulkomaalaisten määrän kasvaneen valtavasti myös täällä.

Seurakuntamme on aina ollut kansainvälinen. Alusta asti lähetystyö on ollut tärkeä tehtävämme ja välttämätön osa kristillistä työtämme. Arkistostamme löytyy matkamuistoja Intiasta ja Afrikasta. Ne kertovat meille seurakuntamme suuresta halusta tavoittaa muita kulttuureja ja kansoja. Alkuun useimmat Suomeen saapuvat ulkomaalaiset puhuivat englantia, ja kansainvälinen työemme keskittyi englanninkielisten tilaisuuksien ja pienryhmien järjestämiseen. Nykyään seurakunnassamme on ihmisiä joka puolelta maailmaa, ja he puhuvat monia eri kieliä.

Kun Euroopan kristillinen usko alkoi murentua, Jumala valmisti ihmisiä monista eri maista tulemaan Suomeen herättämään, ravitsemaan ja laajentamaan seurakuntaamme. Kongolainen rukousryhmä kokoontuu seurakunnassamme viikottain ylistämään Jumalaa ja kantamaan meitä kaikkia rukouksin. Heidän evankelointityönsä heidän omassa yhteisössään on luonut lapsille ja nuorille turvallisen ympäristön, jossa he saavat kasvaa Kristuksessa oman äidinkieltensä ja kotikulttuurinsa keskellä. Samaan aikaan teemme työtä yhdessä ja näemme näiden nuorten integroituvan seurakuntaamme ja kasvavan yhdessä suomalaisten ystäviensä kanssa. Tämä vahva kaksi- tai kolmikielisten lasten sukupolvi kasvaa ja oppii käyttämään monenlaisia työkaluja monikulttuurisessa ympäristössä. Tulevaisuuden lähetystyöntekijöillä tulee olemaan vahvat eväät saavuttaa paljon ihmisiä eri puolilla maailmaa, kun he saavat kasvaa turvallisesti Pyhän Hengen johdatuksessa täällä monikulttuurisessa seurakunnassamme.

Vuonna 2015 vastaanotimme Oulussa tämän vuosisadan ensimmäisen suuren maahanmuuttoaallon. Tuhannet irakilaiset ja syyrialaiset saapuivat Ruotsin rajan yli Ouluun. Otimme heidät vastaan rakkaudella, jaoimme heille evankeliumia ja autoimme heitä integroitumaan seurakuntaamme. Seurakuntamme keskellä on nyt sitoutuneita veljiä Kristuksessa, jotka palvelevat vahtimestareina tai keittiössä ja jotka oppivat innolla lisää Jumalasta sen rakkauden kautta, jonka he ovat löytäneet yhteisössämme.

Joukossamme on myös aktiivinen ryhmä venäjänkielisiä veljiä ja siskoja, jotka Jumala on lähettänyt omaa tarkoitustaan varten Ouluun. Tällä ryhmällä on nyt valtava tehtävä ottaa vastaan sotapakolaisia Ukrainasta. Pieni 5-10 henkilön ryhmä järjestää nyt palavien suomalaisten kanssa viikottaisia tilaisuuksia 40:lle hengelle ja saavuttaa heitä rakkauden evankeliumilla. Meidän tehtävämme seurakuntana on toivottaa heidät tervetulleiksi sekä auttaa kasvamaan opetuslapsina niitä, jotka löytävät rauhan ja merkityksen elämänsä sodan traumojen jälkeen.

Seurakuntamme on koti myös espanjan- ja kiinankielisille sekä Intiasta, Marokosta ja monista muista maista tuleville! Pikkuhiljaa seurakunnastamme tulee monikulttuurisempi, ja sen myötä meistä tulee yhä enemmän alkuseurakunnan kaltaisia ja me voimme vastaanottaa hyviä neuvoja Paavalilta: "Hyväksykää sen tähden toinen toisenne, niin kuin Kristuskin on hyväksynyt teidät Jumalan kunniaksi." (Room. 15:7) Rakennetaan siis yhdessä tätä seurakuntaa kodiksi kaikille tietäen, että meillä on yksi Herra, yksi kaste ja yksi usko!

Juan Castillo
Seurakuntapastori

Perhetyö Jumalan kunniaksi

Oulun helluntaiseurakunnan alkuajoista lähtien tulevaan sukupolveen panostaminen on ollut luonnollinen osa seurakunnan työtä. Aikojen muuttuessa myös lapsityön eri toimintamuodot ovat muokkautuneet vastaamaan lasten tarpeita. Suurten ikäluokkien ollessa lapsia oli useita pyhäkouluja ja kerhoja eri puolilla Oulua. Nykyään individualismi, myöhäinen naimisiinmenoikä ja laskeva syntyvyys antavat omat haasteensa lapsityölle. Korona-aikana rajoitukset estivät kokoontumiset, ja lapsityö siirtyi verkkoon. Lapsityöntekijöiden luovuus sai kukkia netin kautta tehdyissä pyhäkouluissa ja hartauksissa. Peruseriaate on silti säilynyt: haluamme, että Oulun jokaisella lapsella on mahdollisuus vastaanottaa evankeliumi ja kokea sen muuttava voima, kasvaa Jeesuksen tuntemisessa, löytää yhteyttä ja ystävyyttä seurakunnassa ja opetella käyttämään omia vahvuuksiaan ja lahjojaan muiden hyväksi ja Jumalan kunniaksi turvallisessa ja rohkeasevassa ympäristössä.

Lapsityössä on palvellut niin suuri joukko vapaaehtoisia, että nimiä emme voi tähän mahduttaa. Moninaisista työmuodoista - pyhäkoulu, kerhot, kuorot ja leirit - jokainen on löytänyt oman paikkansa tehdä yhdessä hengellistä kasvatustyötä. Lapsityöntekijöiden koulutuspäivät ovat antaneet ideoita ja inspiraatiota. Ensikosketus seurakuntaan lapsille on voinut olla Toppilan tyttökerho, joka on yksi pitkäaikaisimmista seurakunnan kerhoista, yhteiskristilliset Kids Action Night -tapahtumat tai Hietasaaren kodalla kokoontuva Royal Rangers -aktiiviteettikerho. Moni äiti löysi seurakunnan vauvamuskarin kautta, joka jatkui MammaCafen nimissä vanhempien kohtaamispaikkana. Mieleenpainuva tapahtuma oli mukanaolo Jippii-mission Valokulkueessa, joka Suomen läpi kuljettuaan piti tuhatpäisellä lapsikuorolla konsertin Hartwall Arenalla vuonna 2006. Kesän kohokohtia, leirejä, on järjestetty 50-luvulta lähtien. Koronavuosi 2020 taisi olla ensimmäinen kesä, jolloin leiriä ei ollut. Joinain vuosina on pidetty talvileirejä Sotkamossa.

Lapsityössä haluamme tukea perheiden tekemää kasvatustyötä, ja niinpä nykyään puhutaankin perhetyöstä. Avioliittojen ja perheiden tukeminen tuo siunauksen yksittäisille ihmisille ja vahvistaa koko seurakuntaa. Esimerkiksi kesäleirit ovat usein perheleirejä, kun kokonaiset perheet tulevat mukaan; vanhemmat palvelemaan, kouluikäiset leiriläisiksi ja perheen pienimmät mukaan hyörimään. Seurakuntamme historiasta näkyy, kuinka ratkaisevaa työ lasten ja nuorten parissa on ollut. Kun seurakunta 60-luvun lopulla suunnitteli rakennusprojektia, eivät tonttineuvottelut sujuneet toivotulla tavalla. Sijainti, hinta ja muut ongelmat kariuttivat useita ehdotuksia, eikä päättäjillä ollut minkäänlaista kuvaa helluntaiseurakunnan työstä Oulussa. "Selvä käänne viranomaisten asenteissa tapahtui, kun suunniteltuun uuteen työkeskukseen päätettiin sijoittaa myös vuonna 1968 Ouluun muuttaneen Annikki Raatikaisen lastenkoti." (Nimi yli kaikkien on Jeesus - Oulun helluntaiseurakunta 60 vuotta.)

Tämän lisäksi kaupunginhallitus sai kaupungin sosiaalilautakunnalta suosituskirjeen, jossa he kertoivat seurakunnan tekevän arvokasta työtä kaupungin nuorten hyväksi, erityisesti vaikeuksiin joutuneiden nuorten kanssa. Niinpä Uusikatu 78:ssa sijaitsevan tontin vuokraamisesta tehtiin myönteinen päätös. Uskomme, että edelleenkin työ lasten ja perheiden hyväksi tuo laajamittaisen siunauksen seurakunnallemme. Tervetuloa mukaan yhteiseen työhön!

Henna-Maria Tucker, Kelvey Marden ja Katja Castillo

Toukokuussa lasten tilaisuudet tarjolla seuraavasti:

3-6 -vuotiaat: 15.5.

7-12 -vuotiaat: 1.5. ja 15.5.

Näitä saattaa tulla lisääkin, joten kannattaa seurata seurakunnan sivuja Facebookissa.

Pyydämme, että lapset tulevat vain terveisin!

Nuorisotyö tukipilareita vahvistamassa

Nuoruudessa tehdyillä päätöksillä on merkittävä vaikutus meidän loppuelämämme kulkuun. Ikävuosina 16-21 tehdään useita tärkeitä päätöksiä, jotka vaikuttavat pitkälle tulevaisuuteen, kuten opiskelu- ja asuinpaikka. Tänä aikana muovautuu ihmisen käsitykset itsestä ja omasta identiteetistä. Ei siis ole ihme, että nämä ovat myös otollisia ikävuosia pohdinnalle uskosta ja maailmankuvasta. Minulla on henkilökohtaisesti kokemusta tästä. Reilu kymmenen vuotta sitten löysin Jeesuksen Vääksyn helluntaiseurakunnan nuortenillalla 17-vuotiaana. Kaksi vuotta olin aktiivisesti mukana nuorisotyössä ja sitä kautta myös muussa seurakunnan toiminnassa. Sain siis tuona aikana vahvat tukipilarit jatkoa ajatellen.

Seurakunnan nuorisotyö heijastelee seurakunnan työmuodoista eniten eri aikakausien toimintakulttuuria. Nuoret ovat eteviä verkostoitumaan ja löytämään uusia tapoja tavoittaa muita nuoria. Olen havainnut, että aktiivisen nuorisotyön edellytys onkin osallistuttaa nuoret osaksi työn suunnittelua ja toteutusta. Näin nuorisotyöstä tulee luonnollisesti myös nuorten näköistä toimintaa.

Kuitenkin samaan aikaan nuorisotyö on myös tae seurakunnan jatkuvuudelle. Jo pyhäkoulussa hyvän pohjan saaneet pääsevät tyypillisesti ensimmäistä kertaa nuorisotyössä kokeilemaan siipiään seurakunnan aktiivisena vapaaehtoisena. Seurakunnan nuortentoiminta on myös hyvä konteksti hypätä mukaan seurakuntayhteyteen uutena uskovana. Nuoret omaksuvat asioita nopeasti, ja ilmapiiri on monesti myös avoin kaikenlaisille kysymyksille Raamatusta ja uskosta. Kestävät tukipilarit uskon elämälle muodostuvat esimerkiksi leireillä systemaattisen opetuksen ja yhdessäolon merkeissä.

Tästä syystä myös Oulun Helluntaiseurakunnalla on pitkä perinne nuoriin kohdistuvasta työstä. Nuorisotyön tarkoituksena onkin tukea nuorta kristillisen identiteetin muodostamisessa. Vaikka meidän nuorisotyömme on vuosikymmenten saatossa kokenut eri vaiheita ja muuttanut ilmetään, tämä ydintehtävä on pysynyt samana. Lähes kaikki seurakuntamme vanhimista ovat olleet tavalla tai toisella mukana nuorisotyössä Oulussa tai muualla, puhumattakaan lukuisista muista vastuunkantajista. Ja näin pitkällä aikavälillä nuorisotyössä myös muurataan koko seurakunnan tukipilareita.

Tällä hetkellä nuorisotyömme, kuten muukin seurakunnan toiminta, elää uudelleen järjestäytymisen ja rakentamisen aikaa. Tällä hetkellä yksi iso tavoite on jatkuvuuden saavuttaminen. Nuorisotyön ei tulisi olla yksinäinen saareke seurakunnan toiminnassa, vaikka sillä onkin tietyt ominaispiirteensä. Jatkuvuuden saavuttamiseksi on tärkeä luoda siltoja lapsityöstä varhaisnuoris- ja nuorisotyöhön, sekä taas nuorisotyöstä muuhun seurakunnan toimintaan.

Seurakuntamme nuoret ovat asettaneet tavoitteeksi tehdä nuorisotyöstä kodikkaan kohtaamispaikan, jossa kokea yhteyttä ja merkityksellisyyttä. Tämä ei ole itsestään selvää muuttuvassa ja moni-ilmeisessä maailmassa. Moni nuori voi kokea tämän tilanteen haasteellisena. Tämän takia tarvitsemme nuorisotyötä, jossa nuorilla on mahdollisuus kasvaa uskossa, kokea itsensä arvokkaaksi ja saada mahdollisuus vaikuttaa ympärilleen omilla lahjoillaan.

Jouna Nousiainen
Nuorisotyöntekijä

Mitä seurakunta merkitsee minulle?

Ruke on ollut mun elämässä pienestä pyhäkoululaisesta asti. Nyt 17-vuotiaana viihdyn siellä useita tunteja viikossa. Kolmisen vuotta sitten olin junnuillalla. Siellä oli musiikkipaja, ja valitsin basson. Soitimme pommarissa, mikä oli mun ensimmäinen kosketus oikeaan bändisoitintaan. Musiikki innosti, ja pääsin kehittymään bändissä. Nyt käyn Madetojan musiikkilukiota ja elän ja hengitän musiikkia päivittäin. Oli onni ja ilo, että ikäryhmässäni oli kourallinen muita musiikista innostuneita, ja bändi pääsi syntymään. Tämä bändi on yhä pystyssä ja tunnetaan nimellä Choice. Musiikkiharrastuksen lisäksi olen saanut seurakunnalta korvaamattomia kavereita ja päässyt palvelemaan eri tilaisuuksien tekniikassa ja nuorempien ohjaajana. Seurakunnalla käyvät nuoret muodostavat aktiivisen yhteisön, mikä mahdollistaa kaikenlaisia tapoja palvella Jumalaa.

Jos seurakunta yhtäkkiä katoaisi, mun elämästä lähtisi tosi iso pala pois. Osaisin kyllä varmasti täyttää sen joillakin muilla harrastuksilla, mutta ilman seurakuntaa hengellisen elämän ylläpitäminen olisi vaikeampaa. Esimerkiksi nuortenilloissa ja solutoiminnassa saan raamatunopetusta ja opin soveltamaan sitä arkeeni. Se on myös innostanut minua lukemaan Raamattua enemmän omalla ajallani. Nuortenillat rukella ovat rentoja ja niissä viihdytään useimmiten kolme tuntia. Nuorten porukan kanssa on käyty myös leireilemässä muun muassa Ylläksellä. Seurakunta alkaa tuntua väistämättäkin kodilta, kun siellä viettää paljon aikaa. Se pitää mua oikealla tiellä.

Oula Tulkki

Auta lasta ry pähkinäkuoressa

Evankelista Annikki Raatikainen aloitti vapaaehtoisuuteen pohjautuvan lastensuojelutyön 1950-luvun lopulla Suomussalmella. Työ jatkui myöhemmin Ilmajoella mistä "Annikin perhe" muutti Ouluun 1968. Kuultuaan Oulun Helluntaiseurakunnan uudisrakennushankkeesta ehdotti Annikki perheelleen kodin sijoittumista samalle tontille seurakuntarakennuksen yhteyteen. Rakennuksen tontin ja lupien saamiseen vaikutti ratkaisevasti silloinen Oulun kaupungin sosiaalijohtaja Jori Rissanen. Hän oli tutustunut Annikin työhön Suomussalmella ja erityisesti Ilmajoen aikana. Hyvien lausuntojen myötä kaupunki myönsi rakennusluvan.

Helluntaiseurakunnan työkeskus-lastenkodin vihkiäisistä kirjoitti sanomalehti Kaleva 5.1.1970. Seurakunta rakensi tilat, ja lastenkotiväki alkoi miettiä oman osuutensa maksamista seurakunnalle. Toiminnan tueksi perustettiin Annikki Raatikaisen lastenkotiyhdistys. Yhdistyksen ensimmäinen puheenjohtaja Esko Nevasaari kirjoitti ensimmäisessä Auta Lasta -lehdessä 1/1969: "Vähitellen meille monille selvisi sitten velvollisuutemme tätä perhettä kohtaan, jonka synnystä ja vaiheista joku on kuullut jotain ihmeellistä tai lukenut jostain kirjasta tai lehdestä. Tiedämme tämän perheen syntyneen Jumalan rakkauden vaikuttaman laupeuden kautta. Samaa voimavaikutusta tuntien on täällä perustettu Annikki Raatikaisen lastensuojeluyhdistys jatkamaan ja kehittämään hänen työtään."

Lastenkodin tupaantuliaiset vietettiin 5.12.1969. Lastenkoti Heinäkulman lisäksi kellaritiloissa aloitti toimintansa myös Heinäsirkan päiväkotitoiminta. Yhteistyö seurakunnan ja yhdistyksen kesken oli tiivistä. Yhdistystä velvoitti talouden ja rakennuslainojen hoito. Yhdistys keräsi varoja mm. myyjäisillä ja julkaisemalla Auta Lasta -lehteä, jota myytiin laajasti ympäri Suomea, mm. juhannuskonferensseissa. Erityisesti Veli Koskelan toimesta ja innostamana tehty vapaaehtoisuustyö oli isossa roolissa ja näkyi alkuvaiheessa myös lastenkodin arjessa. Toiminnan virallistumisen myötä tarvittiin enenevästi vakituista henkilökuntaa ja ammattiosaamista. Aluksi Annikki Raatikaisen lastenkotiyhdistys -nimellä tunnetun yhdistyksen nimi muuttui Auta Lasta ry:ksi 2.1.1973. Samana vuonna Annikki luopui johtajan tehtävästä.

Kesäisin lastenkodin väki muutti kesäpaikkaan Hietasaareen, ja omien lasten hoitamisen lisäksi järjestettiin kesälapsitoimintaa. Työtä tehtiin yhteistyössä kaupungin sosiaalitoimen kanssa. Työn kasvaessa tilan tarve lisääntyi, ja sen seurauksena syntyi ajatus koko toiminnan siirtämisestä Hietasaareen. Eri vaiheiden jälkeen valmistui uusi toimintakeskus Hietasaareen kesäkodin tontille vuonna 1990. Entinen seurakuntarakennuksen ja vuokratalon välissä sijainnut toimintakeskus myytiin seurakunnalle. Alkuperäisenä muistona lastenkodista on seurakunnan Lähetyskahvilassa entisellä paikallaan säilytetty takka.

Auta Lasta ry:n nykyinen toimintakeskus Hietasaareen muodostaa useiden rakennusten kokonaisuuden. Päärakennuksen lisäksi sijaitsevat nykyisellä tontilla Ensioksien, Puuhalan ja Rantasaunan tilat sekä lähimetsässä kota. Rakennusten tiloissa toimivat lastenkoti Heinäsalmi (14 paikkaa) ja päiväkotitoiminta Eväsreppu (21 paikkaa). Päiväkotitoiminta Laululintu (30 paikkaa) toimii omana yksikkönään Intiön kaupunginosassa.

Yhdistyksen 50 vuoden toiminnan juhlapäätöksenä aloitettiin Perhehoito-kotia lähellä työ sijaisperheiden tukemiseksi. Sosiaali- ja terveysministeriön alaisen Stean rahoituksella toimivat Vetuointi- ja Lapsirikashanke. Lapsirikashanke toimii myös Raahen alueella. Vetuointi-hankkeen toinen toimipaikka on Turussa. Palkattua henkilökuntaa - sijaiset mukaan lukien - on yhdistyksellä tällä hetkellä 75 ja 16 perhehoitajaa.

Auta Lasta ry:n toiminta on vuosikymmenien aikana laajentunut ja kehittynyt laaja-alaiseksi lapsi- ja perhetyöksi. Työn sisältöä ja toimintaa ohjaavat lainsäädäntö ja asiakaskuntien kanssa tehdyt sopimukset. Auta Lasta ry on varteenotettava alansa toimija Oulun seudulla ja myös valtakunnallisesti. Tähän asemaan pääseminen on luonnollisesti edellyttänyt jatkuvaa panostamista henkilökunnan osaamiseen ja kouluttamiseen. Yhdistyksen nykyiset työntekijät ovat alansa korkean tason osaajia.

Yhdistyksen sääntöihin on kirjattu, että sen toiminnan tarkoituksena on jatkaa, tukea ja kehittää Annikki Raatikaisen aloittamaa lastenkotityötä. Saavutetut tulokset osoittavat, että toteutettu toiminta on ollut tarkoitukselleen uskollista. Kiitollisena voi todeta, että Esko Nevasaaren mainitsema Jumalan rakkauden vaikuttama laupeus on ollut jatkuvasti työn kannustimena. Tämä näkyy myös siinä, että vapaaehtoisuustyö on edelleen tärkeä osa yhdistyksen toimintaa. Auta Lasta ry täytti 50 vuotta vuonna 2019. Sen toimintaa vuosikymmenien aikana on kuvattu tarkemmin Lapsuus ennen kaikkea -juhlajulkaisussa (Elise Lujala). www.autalasta.fi

Marja-Leena Kemppainen
Auta Lasta ry / Hallituksen puheenjohtaja

Tulta putkeen, zot!

Peltotyöt käynnistyvät tammikuussa 1980. Anja Soutukorva on puolisonsa Larsin kanssa ollut mukana Kiimingin rukouspiirissä sen alkuajoista lähtien. Anja kertoo: "Olimme muuttaneet Kiimingin Kolamäkeen joulukuussa 1979. Samaan aikaan olivat muuttaneet Maritta ja Osmo Rinkinen Kiimingin Viitamäkeen. Rinkiset olivat saaneet seurakunnasta nimilistan, keitä seurakuntaan kuuluvia asui Kiimingissä. Maritta oli tammikuussa 1980 soittanut kaikille listassa oleville kertoen, että perustetaan paikallinen rukouspiiri (myöh. solu)." "Olimme muuttaneet Kiimingin Kolamäkeen joulukuussa 1979. Samaan aikaan olivat muuttaneet Maritta ja Osmo Rinkinen Kiimingin Viitamäkeen. Rinkiset olivat saaneet seurakunnasta nimilistan, keitä seurakuntaan kuuluvia asui Kiimingissä. Maritta oli tammikuussa 1980 soittanut kaikille listassa oleville kertoen, että perustetaan paikallinen rukouspiiri (myöhemmin solu)." Ensimmäinen kokoontuminen oli Rinkisten johdolla heidän kotonaan Sammalkuja 6:ssa. Kotikokousten väkimäärä kasvoi pian niin, että "pirtit kävivät ahtaiksi". Väki jaettiin kahteen ryhmään. Jäälissä asuvat alkoivat kokoontua Eero Pokelan johdolla Jäälän eri kodeissa, ja Rinkiset jatkoivat Kiimingin kirkonkylällä. Sieltä asti kokoontumiset ovat jatkuneet yhden-kahden viikon välein eri kodeissa. Tällä hetkellä ryhmiä on yksi.

Evangelistat kylvämään tupailtoihin. 1980-luvun alussa oli tavallista tehdä ovelta ovelle tapahtuvaa evankelointityötä ja myydä hengellisiä lehtiä. Kiiminki-Ylikiminki -alueella työtä teki monien tuntema Riitta Kakko. Riittahan siirtyi Kiimingistä lähetystyöhön Kiinaan, jossa hän teki hedelmällisen palvelutyön orpolasten keskuudessa. Kiimingin solu seurasi ja tuki Riitan työtä kaikki vuodet. Ensimmäiseksi päätoimiseksi evangelistaksi solu palkkasi Pirkko Aallon vuonna 1985. Tupailtoja pidettiin monissa kodeissa ja väkeä kulki niissä paljon. Pirkon jälkeen evangelistaksi tuli Paula Reijonen ja 90-luvun lopulla Hannu Murhu.

Lapsikerhot ja lastenleirit: kylvää pieniin sydämiin. Pirkko Aallon aikana virisi lapsikerhotyö, joka oli ajoittain hyvin vilkasta. Lapsia jouduttiin jakamaan moniin eri ryhmiin, kuten tyttö- ja poikakerhoihin, ja sitten vielä pienten lasten kerhoiksi, kun isommat kerholaiset alkoivat tuoda pikkusisaruksia mukanaan, eikä ohjelma ollut ihan pienille suunnattu. Lasten leirejä pidettiin useana kesänä ja kahtena talvenakin. Osallistujia riitti runsaasti. "Silloin kylvettiin monen pienen sydämeen Sanan siemen. Mitähän heille tänään kuuluu? Ovat jo keski-ikässä. Ovatkohan siemenet alkaneet kasvaa?" Anja Soutukorva naurattaa lämpimästi tuota aikaa muistellessaan. "Silloin jaksettiin, kun omat lapset olivat pieniä. Oltiinhan sitä nuoria ja lasten asiat lähinnä sydäntä."

Ajan tuulissa mukana. Soluväki on pyrkinyt aina pysymään ajan tuulissa mukana. Riitta Kakon työn loputtua Kiinassa solu alkoi tukea Sami ja Päivi Tuokkolan aloittamaa puska-pappityötä Afrikassa. Tukeminen jatkuu edelleen. Maahanmuuttaja-aallon pyörteissä solulaiset hakivat Heikinharjasta kristittyjä kotikokouksiin. Miten elävä olikaan yhteys, jonka Pyhä Henki loi Nigerian, San Salvadorin, Norsunluuranikon, Irakin, Kamerunin ja Pakistanin sekä meidän, suomalaisten, yhteisiin rukoushetkiin! Aina ei edes tarvittu yhteistä puhekieltä. Ihmisyyden, rukouksen ja Raamattu toivat yhteisymmärrystä ja ilon. Maailman heikoimmassa oloissa olevien ihmisten auttamista on ollut helppo toteuttaa Kiimingissäkin. Osallistumiset Fidan lipaskeräyksiin ja konserttien järjestelyt ovat olleet yhteen hiileen puhaltamista parhaimmillaan.

Ajassa tuulee nyt kovaa. Erityisen kovaa on tuullut viimeiset 10 vuotta. ISIS, lakimuutokset, pandemia ja Ukrainan sota puhuttavat. On hyvä, että voi jakaa. Ja kauhistelun sijaan siirtää yhdessä huoli, ahdistus ja epäilyt Jeesukselle. Siten taivaallinen suhteellisuuden taju saa kasvaa ja mieli rauhoittua. Yhdessä toteamme: Jumalan on kaikki valta myös maan päällä.

Yhdessä kotimatalla. Yksi kotisolun tärkeimmistä tehtävistä jää peltotöissä helposti hoksaamatta: toinen toistemme tukeminen arjessa ja Hengen hedelmän kasvamisessa. Solun hyvä ilmapiiri on kuin hyvä multa, jossa kasvu ja tukeminen tapahtuu. Voimme tietää paljon Raamatusta, mutta jos ryhmässämme ei ole hyvä olla, kasvu voi estyä. Kunnioittava, tilaa antava ja turvallinen ilmapiiri antaa hyvät kasvuolosuhteet. Silloin arkakin uskaltaa kertoa iloistaan ja kivuistaan, heikkouksistaan ja lankeemuksistaan. Tätä tulee aina vaalia. Samanlaisessa elämäntilanteessa elävien ihmisten muodostama solu edesauttaa myös jakamista ja lähimmäisen elämän ja paineiden ymmärtämistä. Kiimingin solu on nyt seniori-ikässä. Moni on jo perillä taivaan kodissa. Viimeisinä aikoina saatettiin vielä tavata soluillalla tai sairaalassa. Vanhenemisen ja telttarujen irtoilemisten myötä puheet ja rukouspyynnöt liittyvät luonnollisesti vaivoihin. Ja kukapa niitä jaksaisikaan paremmin kuunnella kuin se, joka tietää, mitä on valvoa yöt jäytävän nivelsäryn vuoksi. Kuolemaankin valmistaudutaan puhumalla siitä – ja eritoten taivaasta! Mutta vielä "Tulta putkeen, zot!" sanoo Sirkka Konttinen, nykyinen soluohjaajamme. Peltotyöt ovat taas käynnistymässä koronatauton jälkeen. Eikä aikaa kannata tuhlaa joutavaan. Eikä tässä iässä enää stressata – kaikki kun on jo valmisteltu kauan sitten. Tervetuloa joukkoon! Ja tervetuloa uudet solut! Isän tiluksilla täällä Kiimingissä on aina työtä. Tiedä, vaikka pääsisitte leikkuupuolelle!

Lyhyt historiikki

Oulun helluntailähetys perustettiin vuonna 1966 rekisteröidyksi yhdistykseksi omistamaan ja hallitsemaan seurakunnan omaisuutta. Oulun helluntaiseurakunta ei silloin rekisteröitymättömänä uskonnollisena yhdyskuntana saanut omistaa mitään. Uuteen työkeskukseen päätettiin sijoittaa myös vuonna 1968 Ouluun muuttaneen Annikki Raatikaisen lastenkoti. Oulun kaupunginhallitus teki 1969 myönteisen päätöksen Uusikatu 78:ssa sijaitsevan tontin vuokraamisesta yhdistykselle. Nykyajan näkökulmasta katsottuna erikoista oli sitoumuslomakkeen allekirjoittaminen rakennushankkeen valmistumisen edistämiseksi. Se kertookin seurakuntalaisten vakaumuksellisesta uskonhengestä, joka oli heidät vallannut.

Vuoden 1987 lokakuussa aloitti seurakuntamme pohjakerroksessa lähetyspuoti, jonka nimi myöhemmin muutettiin tarkemmin toimintaa kuvaavaksi Lähetyskirpputoriiksi. Alkuun pohjakerroksen tilat oli jaettava lastenkodin kanssa. Vuoden 1990 alussa lastenkoti muutti Hietasaareen, jolloin myös Lähis sai lisää tiloja. Vuonna 1991 toiminnasta vastasi Taimi Paakkari. 2010-luvun alussa alkoi pastori Mikko Saukkonen toteuttaa näkyään saada Meri-Toppilan alueelle hengellistä toimintaa. Tähän tehtävään tarvittiin taas ry:tä, koska uskonnollinen yhdyskunta ei voinut tarjota kuntouttavaa työtoimintaa. Vuoden 2012 lopussa yhdistys sai tehtyä vuokrasopimuksen vanhaan teollisuusrakennukseen entisen Toppila Oy:n alueella Paakakatu kahteen. Alueelle perustettiin monitoimintakeskus ja kirpputori Toppila-Center. Kirpputorin johtajana toimi Eila Forsberg.

Tänä päivänä ry:ssä toimii kaksi työpajaa, Työpaja Cykkeli (T) ja Nyplinki (U), sekä kaksi kirpputoria: Toppila-Center (T) ja Lähetyskirpputori Lähis (U). Kirpputorien johtajana ja Ry:n työntekijänä toimii Nina Uusila. Nyplingissä vastaavana on Irma Kontu ja Cykkelissä Jukka Nummikoski. Ry:n tehtävänä on tänään myös tarjota kuntouttavia yksiköitä yhdessä Oulun kaupungin TE-keskuksen kanssa. Vuoden aikana yhdistyksessä työskentelee eri pituisissa jaksoissa kuntoutettavina ja palkkatukilaisina lähes 100 henkilöä eri tehtävissä.

Toisena päätoimialana meillä on edelleenkin diakonia ja lähetystyö Meri-Toppilassa ja Uudellakadulla. Pastoripäivä on kerran viikossa Toppila-Centerissä. Vuoden 2013 joulukuussa aloitettu Soppaa ja Evankeliumia jatkuu edelleen Toppilassa. Kahvikirkko toimii kerran kuussa seurakunnassa. Diakonia ja lähetystyö toimivat vapaaehtoisten seurakuntalaisten voimin.

Vuosien saatossa ry:stä on muodostunut puhekielessä seurakunnan oma työrukkanen. Tänä hallitukseen kuuluvat Taru Ilmarinen (puheenjohtaja), Leena Askeli (varapuheenjohtaja), Eila Forsberg, Kai Hautakoski, Rauno Kiljander, Pentti Mäkinen, Pauli Uusikylä, Marjut Vähkönen ja Heikki Myllylä (sihteeri) sekä hallituksen ulkopuolelta pastori Pasi Markkanen.

Heikki Myllylä

Toukokuun ohjelma

Viikkotoiminta

	SPR:n elintarvikejakelu. (henk. koht. varattu nouto-aika).	Toppila-Center
Ma 17.00	Toppilan tyttökerho	Majakka
Ti 18.00	Yhteiskristiilinen rukousilta (Karhuemot, Sirpa Erho)	Majakka
Pe 19-21	Parillinen viikko. Toppila -ilta	Majakka.

Tapahtumat

Pe 6.5.	18-20	Toppila -ilta	Majakka
La 14.5.	11.00	Soppaa ja Evankeliumia	Majakka
Pe 20.5.	18-20	Toppila -ilta	Majakka
Ke 25.5.	17.00	Kahvikirkko	Uusikatu 78

Oulun Helluntailähetys ry, Uusikatu 78, 90120 Oulu, puh. 040 560 0584.

Varjojen välistä loistaa elämän ilo

Työssäni Lähiksellä ja Toppila-Centerissä kohtaan paljon Oman Ouluni ihmisiä. Myymälöissä työskentelee päivittäin monia pitkäaikaistyöttömiä, kuntouttavassa työtoiminnassa olevia sekä seurakuntamme vapaaehtoisia. Työpäiviimme kuuluu lahjoituksena saatujen tavaroiden lajittelua ja hinnoittelua, järjestelyä, siivoamista, asiakaspalvelua myymälässä sekä - ehkä kuitenkin tärkeimpänä - toinen toistemme kanssa rinnalla kulkemista. Työyhteisössä valitsee keskinäinen kunnioitus ja hyväksyntä.

Olemme saaneet seurakuntana ja ry:nä etuoikeuden työskennellä yhdessä Oulun kaupungin työllistämisyksiköiden kanssa. Kaupungin sosiaalitoimen kautta työhömmme ohjautuu elämässään erilaisissa haastavissa tilanteissa olevia ihmisiä. Monet ovat kokeneet työttömyyden lisäksi terveydellisiä ongelmia, syrjäytymistä, väkivaltaa, päihde- ja huumeriippuvuutta tai mielenterveyteen liittyviä haasteita.

Suurin osa meille työhön tulevista aloittaa kuntouttavassa työtoiminnassa. Jokaiselle yritetään löytää mielekästä työtä, omien voimavarojen puitteissa. Työmahdollisuuksia on myymälöissä, Nyplinki-käsityöryhmässä tai Cykkeli-pyöräpajassa. Jokaiselle löytyy oma ja mieluisa toimintapaikka. Tavoitteena on tukea ja rohkaista elämässään syrjäytyneitä ja sytyttää heissä kipinä paremman huomisen toivosta.

Työssäni minua motivoi sen merkityksellisyys. Lähetystyövuosieni aikana olen nähnyt ja kokenut elämän epäoikeudenmukaisuutta, törmännyt kurjuuteen ja epätoivoon. Kaiken keskellä olen saanut nähdä Jumalan huolenpitoa ja rakkautta. Tiedän, että hän elää! Meidän tehtävämme on osoittaa lähimmäisillemme, että he ovat arvokkaita, ainutlaatuisia, Kristuksen kalliilla verellä lunastettuja. Tehtävämme on tukea lähimmäistä silloin, kun häneltä ovat omat voimavarat lopussa.

Monitoimintakeskus Toppila-Center

Lähis kirpputori - Uusikatu 78

On hienoa nähdä ystäviä, jotka kuntouttavan työtoiminnan aikana saavat lisää rohkeutta ja itseluottamusta. He nostavat katseensa lattiasta, uskaltavat jutella ja sanoa mielipiteensä. Silmäkulmaan syttyy pilke. Tietoisuus siitä, että olen hyväksytty ja arvokas. Tuemme, kannustamme ja rohkaisemme jokaista työntekijää. Kuljemme heidän kanssaan yhdessä pienen hetken elämässämme. Tämä pieni taival voi olla monelle ystävälle merkityksellinen ja käänteentekevä; mahdollisuus tasapainoisempaan elämään ja tietoisuuteen siitä, että Jumala on olemassa ja elää!

Myymälöissämme tukena toimii joukko seurakuntamme vapaaehtoisia. Heidän läsnäolonsa on tärkeää. He ovat lähetystyöntekijöitä, Omassa Oulussamme! Päivittäin! Omalla olemuksellaan, käytöksellään ja osoittamallaan välittämällä, he elävät todeksi Raamatun kehotusta rakastaa lähimmäistä niin kuin itseään. Yhdessä ollessamme kahvittelemme, jutustelemme, jaamme murheet ja ilot. Poistamme ennakkoluuloja ja elämme ihmisinä ihmisten joukossa. Rukouksin muistamme toinen toistamme sekä kaikkia ryhmissämme työskenteleviä.

Haluatko sinäkin olla mukana merkityksellisessä työssä? Ei ole välttämätöntä lähteä Suomen rajojen ulkopuolelle noudattaakseen Jeesuksen kehotusta tehdä kaikki kansat Hänen opetuslapsikseen. Riittää, kun avaat silmäsi ja sydämesi! Meitä lähellä on monia kärsiviä, apua ja tukea tarvitsevia oululaisia. He ovat ihan tässä, meidän saavutettavissamme. Rukoile työmme ja meillä työskentelevien puolesta. Lähde mukaan vapaaehtoistoimintaan. Jospa Oulun suuri herätys alkaakin Lähiksen kellarista tai Toppilan huonomaineiselta asuinalueelta. "Jokainen voi olla hyvä, koska jokainen voi auttaa. Auttaminen ei vaadi yliopistotutkintoa. Et tarvitse kielioppia auttaaksesi. Tarvitset vain alttiin sydämen, rakkaudentäyteisen sielun." (Martin Luther King Jr.)

**Nina Uusila, johtaja,
Lähis & Toppila-Center**

Se löytyi!

Elämänpolkuni

Hengelliset asiat ovat sisältyneet elämääni aina, sillä sain syntyä kristittyyn perheeseen. Vanhempani olivat kumpikin tehneet oman uskonratkaisunsa jo nuoruudessaan. Itse asiassa koko lähisukuni, isovanhempiani myöten, olivat uskossa ja kuuluivat asuinpaikkakunnillaan paikalliseen helluntaiseurakuntaan. Vaikka asuinpaikkakuntamme vaihtui melko usein lapsuusvuosiensa aikana, vanhempani hakeutuivat aina paikalliseen seurakuntaan ja osallistuivat aktiivisesti sen toimintaan. Pyhäkoulut, lasten ja aikuisten tilaisuudet rukoushuoneella, kodeissa, teltoissa ja joskus isommissakin tiloissa tulivat tutuiksi jo varhain.

Ei ole kuitenkaan itsestään selvää, että lapsuuskodin usko muuttuu omaksi vakaumukseksi ja säilyy ikään kuin itsensä. Taivastiellä ei pysy toisten uskolla, vaan tarvitaan henkilökohtainen usko ja suhde Jeesukseen. Muistan kuinka alle kouluikäisenä ilmaisin haluni lähteä seuraamaan Jeesusta. Se tapahtui kodissamme pidetyssä hengellisessä tilaisuudessa. Samassa yhteydessä minua rukouksessa siunattiin. Mitään erityistä en silloin muista kokeneeni, ehkä vähän jännitti, mutta hyvillä mielin lähdin tilanteesta jatkamaan leikkejäni.

Lapsuus- ja nuoruusvuosien kesinä osallistuin veljieni kanssa seurakunnan järjestämille lastenleireille, jotka silloin olivat tyypillisesti viikon mittaisia. Leireiltä on jäänyt monia mukavia muistoja. Hienoihin leirikokemuksiini kuuluvat myös Pyhän Hengen kaste sekä uskovien kaste, jotka ovat uskonelämään kuuluvia merkittäviä tapahtumia.

Vuosien varrella kohdataan erityisiä valintatilanteita, jotka vaikuttavat ratkaisevasti elämän suuntaan. Yksi tällainen taitekohta on murrosikä, jossa vähitellen itsenäistytään ja irtaudutaan lapsuuskodin ja omien vanhempien vaikutuspiiristä. Oman kodin periaatteita ja käytänteitä kyseenalaistetaan, kun huomataan niiden olevan erilaisia kuin kavereiden kodeissa. Nuorena on tärkeää kuulua ryhmään, jossa koetaan hyväksyntää ja yhteenkuuluvaisuutta ja jaetaan samantyyppinen arvomaailma.

Olen kiitollinen, että kotiseurakunnassani oli siinä elämänvaiheessa ollessani vireää nuorten toiminta, jossa löytyi samanikäisiä kavereita. Viikoittaisissa nuortenilloissa viivytin usein iltamyöhään. Ensin vaihdettiin kuulumisia ilta-palan lomassa ja illemmalla oli Sanan ja rukouksen vuoro. Rakennuimme ja saimme rohkaisua yhteisestä uskosta.

Ouluun muutin perheineni vuonna 1988. Kotiseurakunnassa olen saanut palvella vanhimmistossa, avioliittotyössä, musiikkitoiminnassa sekä omaan ammattialaani liittyvissä käytännön toiminnoissa.

Olen erittäin kiitollinen hengellistä perinnöstä, jonka jo lapsuuskodissani sain sekä esirukouksista, jotka ovat kantaneet vuosikymmenten ajan. Nyt jo itsekkin isovanhempiana haluan olla tukemassa ja siunaamassa seuraavia sukupolvia esirukouksin. Arvostan korkealle myös seurakunnissa lasten ja nuorten parissa tehtävää hengellistä työtä ja sen tekijöitä. Siellä kylvetty ja kasteltu Jumalan Sanan siemen kantaa runsaan sadon.

Elämänpolkuuni on sisältynyt sekä seesteisiä ilon päiviä että epäilysten ja pettymysten varjostamia vaiheita. Etenkin nuo jälkimmäiset ovat auttaneet löytämään ja sisäistämään sen totuuden, että uskoa ei tarvitse eikä voi ansaita omin voimin tai teoin, vaan kaikki perustuu Kristuksen sovitus-työhön ja armoon, joka tarjotaan meille lahjaksi. Näinä epävakaisina aikoina voin turvata ja luottaa Raamattuun, jonka mukaan Jeesus on luvannut olla omiensa kanssa joka päivä maailmanajan loppuun saakka.

Heikki Kurki
Vanhin

**Se
löytyi**

**Valtakunnallinen
mediakampanja
19.9. - 16.10.2022**

He kaikki pysyivät yksimielisesti rukouksessa... 90 vuotta

Otsikon teksti löytyy Apostolien teoista. Se kuvaa hyvin ensimmäisen kristillisen seurakunnan elämää. Seurakunnan riippuvaisuus Jumalasta ilmeni voimakkaana sitoutumisena rukouselämään. Jumalan Pyhän Hengen virvoittava ja ihmeitä tekevä vaikutus lepäsi seurakunnan yllä.

Edellä mainittu todellisuus on nähtävissä myös Oulun Helluntaiseurakunnan 90-vuotisessa historiassa. Nimi yli kaikkien on Jeesus (Oulun Helluntaiseurakunta 60 vuotta) -teos avaa rukouselämän todellisuutta seurakunnan syntyhistoriassa. Thomas Barratin vierailu Ouluun vuonna 1912 oli vastaus Oulun uskovien rukouksiin. Kokousten vaikutus oli voimakas. Pyhän Hengen täyteydestä syntyneet uskovat kävivät kestävässä rukouksessa. Rukous nousi syvästä kaipuusta täytyä Pyhällä Hengellä ja nähdä hengellistä heräämistä. Merkille pantavaa oli sisarten merkitys niin rukoilijoina kuin työn eteenpäin viejinä. Siihen joukkoon voidaan lukea myös evankelista Lydia Korpi, josta tuli vuonna 1931 perustetun seurakunnan ensimmäinen työntekijä.

Rukous oli uuden seurakunnan elämässä vahvasti läsnä. Ihmeet ja merkit seurasivat julistettua sanaa, ja seurakunta kasvoi tasaisesti. Toiveet omasta rukoushuoneesta (Kajaaninkatu 21) toteutuivat vihkiäisjuhlassa vuonna 1956; se koettiin suurena rukousvastauksena. Tutustuessaan uuteen rukoushuoneeseen Eino I. Manninen polvistui yhdessä Otto Koivukankaan kanssa uusiin ”katumuspenkkeihin” yhteiseen rukoukseen. Syvältä sydäimestä nousi rukous siitä, että ”uusi rukoushuone saisi toimia monen sielun hengellisenä syntymäkotina ja paikkana, jossa Herran sana kaikuksi puhtaana ja väärentämättömänä kaiken sekoituksen ja uskonnollisen hölynpölyn keskellä.”

Seurakunnan historiaa voisi kuvata hengellisen laulun sanoilla ”rukoile ja työtä tee”. Uupumaton evankeliumin sanoman kylväminen sekä jatkuva rukous ovat luoneet pohjan seurakunnan kasvulle nykyisiin mittoihinsa. Matkan varrella on koettu laaksoja ja kukkuloita, keidashetkiä ja taisteluita, tappioita ja voittoja. Jumala on pitänyt huolen seurakunnastaan ja antanut sille avaimet evankeliumin eteenpäin viemiseksi sydämeiltä sydämeille.

Yksi keskeisistä avaimista on rukous. Seurakunnan historiaa lukiessa sydämeen nousee vääjäämättä suuri kysymys: Mistä löydän tuon syvän ja elävän rukouksen ulottuvuuden, joka välittyy menneiden sukupolvien Jumalan palvelijoiden ja seurakunnan elämästä?

Seurakunnan tulevaisuuden suunnan määrittelee se, kaipaanko elämääni Jumalan tahdon toteutumista ja hänen läheistä läsnäoloaan. Kaipaanko sitä niin syvästi, että etsin aikaa rukoukseen tai hakeudun sinne, missä yhdessä rukoillaan?

Joku on sanonut: ”Kun Jumala haluaa osoittaa erityistä armoaan, hän laittaa kansansa rukoilemaan”. Tämän sisaret ja veljet ovat seurakuntamme historiassa eläneet todeksi. Olkoon tämä todellisuutta seurakunnassamme tänään ja tulevaisuudessa.

Pasi Markkanen
Seurakuntapastori

Yhteystiedot

Kauko Uusila
johtava pastori
p. 040 625 6015
kauko.uusila@ohsrk.fi

Pasi Markkanen
seurakuntapastori
p. 045 138 4040
pasi.markkanen@ohsrk.fi

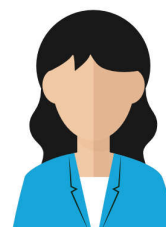
Juan Castillo
seurakuntapastori
p. 045 870 7240
juan.castillo@ohsrk.fi

Jouna Nousiainen
nuorisotyöntekijä
040 163 7200
jouna.nousiainen@ohsrk.fi

Päivi Tuokkola
lähetystyöntekijä
p. 050 3055052
whatsapp +255753139803
paivi.tuokkola@fida.info

Taloustoimisto
taloustoimisto
p. 040 560 0584
ohsrk.taloudenhoitaja@ohsrk.fi

Seurakunnan tilitiedot

Tilinumero: IBAN: FI80 5740 5820 0075 35

Viitenumerot:

1009 Kotimaantyö
1012 Ulkomaantyö (lähetystyö)
1067 POLTE - nuorisotyö
1096 Lapsi- ja varhaisnuorisotyö, Royal Rangers -partiotointa
1083 Kansainvälinen työ
1025 Kirkkorakennuksen saneeraus

Muista aina käyttää viitenumeroa. Viitenumero **1009** kohdistuu yleiseen toimintaamme.

Milloin viimeksi olet päivittänyt yhteystietosi seurakunnan rekisteriin? Ota yhteyttä pastoreihin!

Kirjamyypintipiste auki joka sunnuntai
Tervetuloa!

Toukokuun ohjelma

Viikot 17 ja 18

Su 1.5. klo 11 Ehtoollisjumalanpalvelus,
puhe Pasi Markkanen,
juonto Heikki Kurki,
musiikki Seurakuntakuoro.

Ke 4.5. klo 19 Rukousilta,
puhe Pasi Markkanen,
juonto Ilmari Jorma.

To 5.5. klo 12 Päiväpiiri.

Pe 6.5. klo 18 Kipinä, varhaisnuortenilta.

La 7.5. klo 19 Polte, nuortenilta.

Su 8.5. klo 11 Jumalanpalvelus,
puhe Juan & Katja Castillo,
juonto Petri & Anne Ojala,
musiikki Ahti Kurki.
klo 16 Iltakirkko,
puhe Pasi Markkanen,
juonto Kelvey Marden.

Viikko 19

Ma 9.5. klo 18 Sykarin kaivolla, ilta naisille.

Ke 11.5. klo 19 Rukousilta,
puhe ja juonto Israel-tiimi
musiikki Suoma Levy.

To 12.5. klo 12 Päiväpiiri.

Pe 13.5. klo 18 Kipinä, varhaisnuortenilta.

Su 15.5. klo 11 Lähetysjumalanpalvelus,
puhe Markku Tuppurainen,
juonto Pasi Markkanen,
musiikki Seurakuntakuoro.
klo 16 Iltakirkko,
puhe Juan Castillo,
juonto Alexander Chernysh.

Viikko 20

Ke 18.5. klo 19 Rukousilta,
puhe Kauko Uusila,
juonto Lea Kaijankoski.

To 19.5. klo 12 Päiväpiiri.

Pe 20.5. klo 18 Kipinä, varhaisnuortenilta.

La 21.5. klo 19 Polte, nuortenilta.

Su 22.5. klo 11 Seurakunnan 90-vuotisjuhla,
puhe Kauko Uusila,
juonto Pasi Markkanen,
musiikki Palo Ensemble.

Viikko 21

Ma 23.5. klo 18 Sykarin kaivolla, ilta naisille.

Ke 25.5. klo 19 Rukousilta,
puhe ja musiikki Rene Laulajainen,
juonto Pasi Markkanen.

To 26.5. klo 12 Päiväpiiri.

Pe 27.5. klo 18 Kipinä, varhaisnuortenilta.

La 28.5. klo 19 Polte, nuortenilta.

Su 29.5. klo 11 Jumalanpalvelus,
puhe ja juonto lapsityötiimi,
musiikki Saana Eskelinen.
klo 16 Iltakirkko,
puhe Esa Korhonen,
juonto Jouna Nousiainen.

*Jumalanpalvelus ja iltakirkko striimataan
livenä Youtuben ja nettisivun välityksellä.
Saarnan voi kuunnella myös jälkeenpäin
nettisivujemme kautta.*

*English translation available on all Sunday
morning and evening services.*

